

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ & ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΘΕΜΑ Α1

ΘΕΜΑ Α1 Προσοχή: Οι περίοδοι λόγου με **έντονη γραμματοσειρά (bold)** στο κείμενο του σχολικού βιβλίου προστίθενται προκειμένου να είναι πιο ολοκληρωμένη η απόδοση των ορισμών.

α. Φεντερασιόν

Η κατάσταση αθψή (**στασιμότητας του εργατικού κινήματος**) κράτησε ως το τέλος των Βαλκανικών πολέμων. Η ενσωμάτωση της Θεσσαλονίκης στην Ελλάδα, μιας πόλης με σημαντικό -για τα μέτρα της περιοχής- βιομηχανικό υπόβαθρο και με κοσμοπολίτικο χαρακτήρα, αποτέλεσε σημείο αναφοράς για το εργατικό κίνημα. Η μεγάλη πολυεθνική εργατική οργάνωση της πόλης, η **Φεντερασιόν**, με πρωτεργάτες σοσιαλιστές από την ανοιχτή σε νέες ιδέες εβραϊκή κοινότητα της πόλης, αποτέλεσε σημαντικό δίαυλο για τη διάδοση σοσιαλιστικής και εργατικής ιδεολογίας στη χώρα.

β. Ομάδα Ιαπώνων

Το μοναδικό νέο πολιτικό στοιχείο έως το 1909 ήταν η εμφάνιση της κοινοβουλευτικής **ομάδας των Ιαπώνων**, πολιτικού μορφώματος υπό τον Δημήτριο Γούναρη, που ιδρύθηκε το 1906. Επίκεντρο της κριτικής του ήταν η αδυναμία του πολιτικού συστήματος να προσαρμοστεί στις εξελίξεις της κοινωνίας. Η ομάδα δεν μπόρεσε να επιβιώσει και διαλύθηκε το 1908.

γ. Φροντιστήριο της Τραπεζούντας

Το **Φροντιστήριο της Τραπεζούντας**, που είχε ιδρύσει το 1682 ο μεγάλος Τραπεζούντιος δάσκαλος του Γένους Σεβαστός Κυμινήτης και λειτούργησε παρά τις αντιξοότητες μέχρι το 1922, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πνευματική και ηθική ανάπτυξη των Ελληνοποντίων και στην ανάπτυξη της εθνικής τους συνείδησης.

ΘΕΜΑ Α2

α. Σωστό **β.** Λάθος **γ.** Σωστό **δ.** Σωστό **ε.** Λάθος

ΘΕΜΑ Β1

Σελ.92 σχολικού βιβλίου

Γ. ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ (1880-1909)

2. Τα αντιβενιζελικά κόμματα

Το ραλλικό κόμμα ήταν αντίθετο προς τον εκσυγχρονισμό. Ήταν κατά της ισχυρής εκτελεστικής εξουσίας, όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά τα τέλη του 19ου αιώνα και όπως το απαιτούσε η μεταρρυθμιστική πολιτική των Φιλελευθέρων. Υποστήριζε ότι το Κοινοβούλιο έπρεπε να έχει ισχυρή θέση στο πολιτικό σύστημα. Στο πρόσωπο του βασιλιά, όμως, έβλεπε το σύμβολο της εθνικής ενότητας που ξεπερνούσε τα σύνορα της χώρας. Απευθυνόταν κατά κύριο λόγο στα μεσαία και κατώτερα στρώματα των πόλεων καθώς και στους μικροκαλλιεργητές, δεδομένου ότι η οικονομική πολιτική των Φιλελευθέρων έδειχνε να ευνοεί, κυρίως, τα ανώτερα αστικά στρώματα. Ζητούσε ενίσχυση της παραγωγής και αύξηση των θέσεων εργασίας, ώστε με την οικονομική ανάπτυξη να εξευρεθούν χρήματα για εξοπλισμούς, να καταπολεμηθεί η διαφθορά και η πατρωνία των κομμάτων. Πάντως, το ραλλικό κόμμα δεν είχε κάποιο συγκροτημένο πρόγραμμα για την οικονομική ανάπτυξη.

ΘΕΜΑ Β2*Σελ.53 σχολικού βιβλίου***Γ. ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ****7. Οι μεγάλες επενδύσεις**

Οι ραγδαίες αλλαγές, τις οποίες προκάλεσαν στη χώρα οι συνέπειες του Μικρασιατικού πολέμου, ανέδειξαν την ανάγκη για σημαντικές επενδύσεις στις υποδομές της χώρας. Το πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας, για παράδειγμα, ξεπέρασε, με την έλευση των προσφύγων, το 1.000.000 κατοίκους και, φυσικά, δεν μπορούσε πλέον να υδρεύεται με το χρονολογούμενο από τους ρωμαϊκούς χρόνους Αδριάνειο Υδραγωγείο. Τη λύση του ζητήματος ανέλαβε το 1925 η αμερικανική εταιρεία ΟΥΛΕΝ, με την κατασκευή του φράγματος και της τεχνητής λίμνης στο Μαραθώνα. Την ίδια περίπου εποχή η βρετανική εταιρεία ΠΑΟΥΕΡ ανέλαβε την εγκατάσταση μονάδων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στην πρωτεύουσα αλλά και τη δημιουργία σύγχρονου δικτύου αστικών συγκοινωνιών, βασισμένου σε ηλεκτροκίνητα τραμ και λεωφορεία. Επενδύσεις έγιναν στο τηλεφωνικό δίκτυο από γερμανικές εταιρείες, στους δρόμους και στη διευθέτηση των χειμάρρων, οι οποίοι μέχρι τότε συχνά προκαλούσαν πλημμύρες και καταστροφές στο λεκανοπέδιο της Αττικής. Ανάλογες προσπάθειες έγιναν και στις υποδομές της υπόλοιπης χώρας, με εγγειοβελτιωτικά έργα, τα οποία είχαν ως συνέπεια την αύξηση των καλλιεργούμενων εδαφών.

ΘΕΜΑ Γ1**α)** Σχολικό βιβλίο: Σελ.153**ΙΙΙ. ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (1821-1930)****Γ. Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ****1. Η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων**

Η ελληνική κυβέρνηση, μπροστά στο τεράστιο έργο της περίθαλψης και αποκατάστασης των προσφύγων που έπρεπε να αναλάβει, ζήτησε τη βοήθεια της Κοινωνίας των Εθνών (ΚΤΕ). Με πρωτοβουλία της ΚΤΕ, το Σεπτέμβριο του 1923 ιδρύθηκε ένας αυτόνομος οργανισμός με πλήρη νομική υπόσταση, η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ), με έδρα την Αθήνα. Βασική αποστολή της ήταν να εξασφαλίσει στους πρόσφυγες παραγωγική απασχόληση και οριστική στέγαση.

β) Σχολικό βιβλίο: Σελ.153**ΙΙΙ. ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (1821-1930)****Γ. Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ****1. Η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων**

Η ελληνική κυβέρνηση διέθεσε στην ΕΑΠ τα εξής:

- τις ιδιοκτησίες των Τούρκων ανταλλαξίμων και των Βουλγάρων που εγκατέλειψαν την Ελλάδα, κτήματα του Δημοσίου, κτήματα που απαλλοτριώθηκαν με την αγροτική μεταρρύθμιση και μοναστηριακή γη (συνολικά πάνω από 8.000.000 στρέμματα),
- το ποσό από δύο δάνεια (1924, 1928) που είχε συνάψει η ελληνική κυβέρνηση στο εξωτερικό,
- οικόπεδα μέσα ή γύρω από τις πόλεις για την ανέγερση αστικών συνοικισμών,
- το τεχνικό και διοικητικό προσωπικό του Υπουργείου Γεωργίας και του Υπουργείου Προνοίας και Αντιλήψεως.

Θέμα Γ1 [Παραθέματα - Πηγές]

Επισημάνση: Τα κείμενα A & B συνδυάζονται και σχετίζονται με το (α) & (β) υποερώτημα.

ΚΕΙΜΕΝΟ Α	Σχόλια
(Αθανάσιος Βερέμης, «Η οικονομία από το 1923 ως το 1926», ... Εκδοτική Αθηνών, 1978) Δευτερογενής πηγή	
Η έκταση των προσφυγικών αναγκών ήταν τέτοια ώστε χρειάστηκε η μεσολάβηση της Κοινωνίας των Εθνών (ΚΤΕ), προκειμένου να εξασφαλισθεί εξωτερική πίστωση για τη χρηματοδότηση του ηράκλειου έργου της αποκαταστάσεως. [...]	- Επιβεβαιώνεται η ανθρωπιστική και οικονομική κρίση της Ελλάδας λόγω των προσφύγων και η αναγκαιότητα παρέμβασης της ΚΤΕ για να έχει η Ελλάδα πρόσβαση σε διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές και να συνάψει εξωτερικά δάνεια (συνδυάζεται με κείμενο Β ως προς την κρίση και την εμπλοκή της ΚΤΕ) [(α) υποερώτημα]
Η διαχείριση του δανείου ανατέθηκε στην Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ), αυτόνομο οργανισμό που ιδρύθηκε βάσει του πρωτοκόλλου της 28ης Σεπτεμβρίου 1923 της Γενεύης. Τη διοίκηση της ΕΑΠ ανέλαβαν δύο Έλληνες, διορισμένοι από την ελληνική κυβέρνηση, και δύο ξένοι (ο ένας υποχρεωτικά Αμερικανός), διορισμένοι από την ΚΤΕ. Πρώτος πρόεδρος της Επιτροπής ορίστηκε ο Henry Morgenthau (μέλος του Συμβουλίου του Ιδρύματος Περιθάλψεως της Μέσης Ανατολής, πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ. στην Κωνσταντινούπολη) και μέλη: ο εκπρόσωπος της Τράπεζας της Αγγλίας John Campbell και οι Στέφανος Δέλτα και Περικλής Αργυρόπουλος.	- Επιβεβαιώνεται η απόδοση του δανείου στην ΕΑΠ (συνδυάζεται με κείμενο Β ως προς το ύψος του δανείου) [(β) υποερώτημα] - Επιβεβαιώνεται η ίδρυση της ΕΑΠ το Σεπτέμβριο του 1923 αλλά και αυτονομία της. (συνδυάζεται με κείμενο Β ως προς την ίδρυση της ΕΑΠ) [(α) υποερώτημα] - Προστίθεται ως πληροφορία η σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΑΠ («δύο Έλληνες και δύο ξένοι») που εγγυούτο ακριβώς αυτή την αυτονομία. Η σύνθεση: Πρόεδρος ο Henry Morgenthau, πρόσωπο με ανθρωπιστικό έργο και πρεσβευτής· μέλη ο τραπεζικός John Campbell και οι επιφανείς Έλληνες Στέφανος Δέλτα και Περικλής Αργυρόπουλος [(α) υποερώτημα]
ΚΕΙΜΕΝΟ Β	Σχόλια
(Βασίλης Ραφαηλίδης, <i>Ιστορία του Νεοελληνικού Κράτους 1830-1974</i> , ... Εκδόσεις του εικοστού πρώτου, 1993) Δευτερογενής πηγή	
Μέχρι τον Ιούνιο του 1923, η περίθαλψη των προσφύγων αντιμετωπίζεται με έξοδα του ελληνικού κράτους, προσφορές ιδιωτών καθώς και από τον αμερικανικό Ερυθρό Σταυρό. Όμως, το πρόβλημα είναι τόσο μεγάλο και τόσο οξύ, που η Κοινωνία των Εθνών (ο ΟΗΕ της εποχής) υποχρεώνεται να επέμβει.	- Κατά τους πρώτους μήνες μετά την καταστροφή, η «περίθαλψη» των προσφύγων ήταν έργο του κράτους, της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και ξένων φιλανθρωπικών οργανισμών. Επιβεβαιώνεται η ανθρωπιστική και οικονομική κρίση της Ελλάδας. λόγω των προσφύγων και η αναγκαιότητα παρέμβασης της ΚΤΕ. (συνδυάζεται με κείμενο Α ως προς την κρίση και την εμπλοκή της ΚΤΕ) [(α) υποερώτημα]

Κι έτσι, το 1924 δίνεται στην Ελλάδα δάνειο 12.300.000 λιρών Αγγλίας.[...] Κι έτσι δημιουργήθηκε, υπό την εποπτεία της Κοινωνίας των Εθνών η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ). Το ελληνικό δημόσιο παραχώρησε στην ΕΑΠ 5.000.000 στρέμματα, που προέρχονταν από δημόσιες γαίες, από απαλλοτριώσεις και από τις ιδιοκτησίες των μουσουλμάνων που μεταφέρθηκαν στην Τουρκία.	- <u>Επιβεβαιώνεται</u> η απόδοση του δανείου στην Ελλάδα που το διέθεσε στην ΕΑΠ (συνδυάζεται με κείμενο Α) [(β) υποερώτημα] - <u>Επιβεβαιώνεται</u> η ίδρυση της ΕΑΠ κάτω από τον Έλεγχο της ΚΤΕ. (συνδυάζεται με κείμενο Α ως προς την ίδρυση της ΚΤΕ) [(α) υποερώτημα] - <u>Επιβεβαιώνεται</u> η απόδοση από το ελληνικό κράτος στην ΕΑΠ 5.000.000 στρεμμάτων δημόσιας γης και «ιδιοκτησίες» ανταλλαξίμων [(β) υποερώτημα]
---	--

ΘΕΜΑ Δ1

Σχολικό βιβλίο: Σελ.208-9

Ε. Η Περίοδος της αυτονομίας και η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα

3. Τα πρώτα νέφη

[Πρόλογος] *Το θετικό και αισιόδοξο κλίμα των δύο πρώτων ετών της λειτουργίας του νέου καθεστώτος άρχισαν να σκιάζουν απειλητικά σύννεφα, τα οποία επρόκειτο να δημιουργήσουν λίγο αργότερα σοβαρή εσωτερική κρίση.*

Αλλά το πιο σημαντικό ήταν η διαχείριση του εθνικού ζητήματος της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα. Στο ουσιαστικό αυτό ζήτημα παρατηρήθηκε εξ αρχής διάσταση απόψεων μεταξύ του Γεωργίου και του Ελευθερίου Βενιζέλου. Ο Γεώργιος πίστευε ότι η λύση του εθνικού ζητήματος θα ωρίμαζε με συνεχείς παραστάσεις και υπομνήματα προς τις Μεγάλες Δυνάμεις, ενώ ο Βενιζέλος, βλέποντας τα πράγματα πρακτικότερα και ρεαλιστικότερα, θεωρούσε ότι η λύση έπρεπε να είναι σταδιακή, με βαθμιαίες κατακτήσεις. Ως πρώτη μάλιστα κατάκτηση θεωρούσε την απομάκρυνση των ξένων στρατευμάτων από τις κρητικές πόλεις και την αντικατάστασή τους από ντόπια πολιτοφυλακή, με Έλληνες αξιωματικούς.

Η διάσταση των απόψεων στο πολιτικό ζήτημα δεν άργησε να λάβει τη μορφή προσωπικής αντιπαράθεσης. Ο Βενιζέλος είχε καταστήσει σαφές ότι δεν αναγνωρίζει στον Πρίγκιπα το δικαίωμα να διαχειρίζεται προσωπικώς το εθνικό ζήτημα της Κρήτης: «Ως ένας εκ των τριακοσίων χιλιάδων Κρητών, δεν σας εκχωρώ το δικαίωμά μου, ώστε μόνος σεις να ρυθμίζετε αυτοβούλως την εθνικήν πολιτικήν του τόπου μου!». Κακοί σύμβουλοι του Γεωργίου διοχέτευαν χαλκευμένα και συκοφαντικά κείμενα στις αθηναϊκές εφημερίδες εναντίον του Ελευθερίου Βενιζέλου, γεγονός που δημιούργησε βαρύ κλίμα διχασμού.

Ε. Η Περίοδος της αυτονομίας και η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα

4. Η επανάσταση του Θερίσου

α. Τα αίτια και οι αφορμές

[Επίλογος] *Η κρίση κορυφώθηκε στις 18 Μαρτίου 1901, όταν ο Γεώργιος απέλυσε τον Βενιζέλο από το αξίωμα του υπουργού. Για να υποστηρίξει τις απόψεις του στο εθνικό ζήτημα της Κρήτης, ο Βενιζέλος δημοσίευσε στην εφημερίδα «Κήρυξ» των Χανίων, που ο ίδιος εξέδιδε, πέντε πολύκροτα άρθρα, με το χαρακτηριστικό τίτλο «Γεννηθήτω φως». Ο Γεώργιος ακολούθησε πολιτική αδιαλλαξίας.*

Θέμα Δ1 [Παραθέματα - Πηγές]

ΚΕΙΜΕΝΟ Α (Κωνσταντίνος Σβολόπουλος, Η ελληνική εξωτερική πολιτική 1900-1945, ... Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2005) Δευτερογενής πηγή	Σχόλια
Η αδυναμία του πρίγκιπα Γεωργίου να ικανοποιήσει τις ζωηρές εθνικές προσδοκίες των Κρητών ήταν αναπόφευκτο να συνυφανθεί με την εκδήλωση σοβαρών αντιδράσεων στο εσωτερικό της Μεγαλονήσου.[...] Φορέας δυναμικών αντιλήψεων στο πεδίο των διπλωματικών χειρισμών, ο Ελευθέριος Βενιζέλος είχε εμπιστευτικά εισηγηθεί τις απόψεις του στον ύπατο αρμοστή ήδη, το καλοκαίρι του 1900: η άμεση επίτευξη της ενώσεως ήταν αδύνατη· η παράταση, όμως, του καθεστώτος της αρμοστείας ανέστελλε την εφαρμογή των μέτρων που θα επέτρεπαν τη βαθμιαία απαλλαγή από τα δεσμά της διεθνούς εξαρτήσεως, επέβαλλε την υποταγή της Μεγαλονήσου στις αποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων και την καθιστούσε έρμαιο των αντικρουόμενων συμφερόντων τους· αντίθετα, η ολοκλήρωση της αυτονομίας, σύμφωνη προς τις υποσχέσεις των Δυνάμεων και τις προβλέψεις του Συντάγματος, θα συντελούσε στην προαγωγή των εθνικών συμφερόντων.	- <u>Επιβεβαιώνεται</u> η αναποτελεσματικότητα της τακτικής του Πρίγκιπα που δεν μπόρεσε να ικανοποιήσει το αίτημα των Κρητικών για ένωση με την Ελλάδα. (συνδυάζεται με κείμενο Γ) - <u>Επιβεβαιώνεται</u> η αντίδραση του Βενιζέλου προς τον Πρίγκιπα (συνδυάζεται με κείμενα Β & Γ) και η άποψή του (από το 1900) ότι η άμεση ένωση ήταν ανέφικτη καθώς η συνέχιση του καθεστώτος χωρίς προόδους θα κρατούσε την Κρήτη εξαρτημένη από τις Μεγάλες Δυνάμεις και τα συμφέροντά τους. (συνδυάζεται με κείμενο Γ) - Ο Βενιζέλος πρότεινε την πλήρη εφαρμογή του Συντάγματος γεγονός που θα ενδυνάμωνε την Κρήτη και θα οδηγούσε ασφαλέστερα στην εθνική ολοκλήρωση.
ΚΕΙΜΕΝΟ Β (Λεωνίδας Καλλιβρετάκης, «Κρήτη 1871-1913»... Ελληνικά Γράμματα, 2003) Δευτερογενής πηγή	Σχόλια
Η άποψη του Βενιζέλου βρισκόταν σε ευθεία αντιπαράθεση με την πολιτική του Γεωργίου, για μια σειρά από σημαντικούς λόγους. Ο Ύπατος Αρμοστής, κατά πρώτον, δεν επιθυμούσε το συνταγματικό περιορισμό των εξουσιών του, που αναπόφευκτα θα προέκυπτε από μια τέτοια εξέλιξη· κατά δεύτερον, δεν επιθυμούσε να κατηγορηθεί ότι, υιοθετώντας την πολιτική αυτή, επιδίωκε εμμέσως να εξασφαλίσει για τον εαυτό του την εγκαθίδρυση ενός ισόβιου ηγεμονικού θρόνου·	- <u>Επιβεβαιώνεται</u> η αντίθεση του Βενιζέλου απέναντι στον Πρίγκιπα. Ο συγγραφέας αναφέρεται σε τέσσερις κρίσεις ως προς την τακτική του Πρίγκιπα: α) Ο Πρίγκιπας επιθυμούσε να διατηρεί τις θεσπισμένες από το Σύνταγμα υπερεξουσίες. Η αλλαγή προς ένα πιο δημοκρατικό και συνταγματικό πλαίσιο θα περιορίζε την εξουσία του. β) Εάν ο Πρίγκιπας οργάνωνε σε μόνιμη βάση το καθεστώς της Κρητικής Πολιτείας θα φαινόταν ότι επιδίωκε την προσωπική του πολιτική επιβίωση και την εγκαθίδρυση μιας μόνιμης δυναστείας στην Κρήτη. Άρα ότι δεν μοχθεί για τον εθνικό στόχο της Ένωσης.

κατά τρίτον, θεωρούσε το χειρισμό της διεθνούς πτυχής του κρητικού ζητήματος προνομιακό χώρο της δυναστείας· τέλος, υποστήριζε ότι δεν έπρεπε να δοθεί στις Μεγάλες Δυνάμεις το επιχείρημα ότι υπάρχει μερίδα των Κρητών που δέχεται πράγματι τη λύση της αυτόνομης πολιτείας.	γ) Ο Πρίγκιπας πίστευε ότι το Εθνικό ζήτημα θα λυνόταν αποκλειστικά μέσα από τις σχέσεις της ελληνικής βασιλικής «δυναστείας» με τους ευρωπαίους βασιλείς. δ) Ο Πρίγκιπας δεν ήθελε οι Δυνάμεις να ξέρουν ότι υπάρχει διχασμός στον λαό της Κρήτης.
---	--

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ (Αντώνης Κλάψης, «Στο κλουβί της Ελλάδος της στενής κλεισμένοι»: ... Αθήνα: Πεδίο, 2019) Δευτερογενής πηγή	Σχόλια
Η αδυναμία του πρίγκιπα Γεώργιου να επιτύχει την οριστική διευθέτηση του Κρητικού ζητήματος, απότοκη του δυσμενούς για την ελληνική πλευρά συσχετισμού των δυνάμεων, συνυφαινόταν μοιραία με την εκδήλωση σοβαρών αντιδράσεων στο εσωτερικό του νησιού, οι οποίες στρέφονταν ολοένα και σαφέστερα εναντίον του προσώπου του ύπατου αρμοστή. Η κρίση εκδηλώθηκε ως αποτέλεσμα της διαφωνίας του πρίγκιπα Γεώργιου με την πολιτική που εισηγούνταν ο σύμβουλος επί της Δικαιοσύνης Ελευθέριος Βενιζέλος. Εκτιμώντας ότι η παράταση του καθεστώτος της αρμοστείας δεν προωθούσε αποτελεσματικά τον στόχο της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα, ο Βενιζέλος υποστήριζε ότι τα ελληνικά συμφέροντα θα εξυπηρετούνταν καλύτερα μέσω της ολοκλήρωσης της αυτονομίας.	- <u>Επιβεβαιώνεται</u> η αναποτελεσματικότητα της τακτικής του Πρίγκιπα που δεν μπόρεσε να ικανοποιήσει το αίτημα των Κρητικών για ένωση με την Ελλάδα και την αντίδραση προς το πρόσωπό του. (συνδυάζεται με κείμενο Γ) - <u>Επιβεβαιώνεται</u> η αντίδραση του Βενιζέλου προς τον Πρίγκιπα (συνδυάζεται με κείμενο Β & Γ) - <u>Επιβεβαιώνεται</u> η άποψη του Ελευθέριου Βενιζέλου ο οποίος με ρεαλισμό ότι το αρμοστικό καθεστώς δεν οδηγούσε στην Ένωση και πρότεινε την «ολοκλήρωση της αυτονομίας».

Κελάφας
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ